

Załącznik:

**Tabela uwag do projektu ustawy o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy (sformułowana przez Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski w oparciu o uwagi wybranych gmin i powiatów z regionu)**

L.p.	Podmiot zgłaszający uwagę	Przepis projektu, którego dotyczy uwaga, strona załącznika (OSR, uzasadnienie) do projektu	Treść uwagi	Propozycja zapisu alternatywnego	Uzasadnienie uwagi
	<b>Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski w oparciu o uwagi wybranych gmin i powiatów z regionu</b>	Art. 6. ust.3 pkt 11 projektu USTAWY o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy	Proponowany zapis ust.3.pkt 11 „Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy inwestor występuje o opinie:  - właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, o ile inwestorem nie jest odpowiednio podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. b, c lub d;”  Proponowany jest nieprecyzyjny	Brak propozycji zapisu alternatywnego, należy doprecyzować proponowany zapis w projekcie ustawy	Odebranie wójtowi, burmistrzowi, prezydentowo dotychczasowych kompetencji w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy lub inwestycji celu publicznego, zastąpienie ich jedynie opinią

		<p>Art. 6. ust.4 pkt 11 w związku z art. 6 ust. 3, pkt. 3) i 7)</p> <p>projektu USTAWY</p>	<p>Termin 7 dni jest zbyt krótki, nierealny dla poprawnego załatwienia sprawy</p>	<p>7 dnia dla przedsięwzięć nie wymagających decyzji środowiskowej.</p> <p>14 dni dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko</p> <p>21 dni dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko</p>	<p>Zgodnie z zapisem na stronie 6 uzasadnienia celu opracowania ustawy następuje skrócenie czasu załatwiania opinii i uzgodnień z 60 dni (2mies) do 7 dni. Wydaje się, że uzysk w postaci 46 dni (a nie 53 dni jak w projekcie ustawy) będzie wystarczający, przy założeniach skrócenia terminów wydawania decyzji, czy postępowań odwoławczych i sądowych. Pozwoli jednocześnie Inwestorowi dostarczyć do wojewody materiał zawierający informacje sprawdzone przez organy współdziałające. Termin 7 dni często zbiega się (znane z autopsji) z przedkładaniem dokumentacji do organów w okresie urlopowym, przed świętami, czy dniami wolnymi od pracy (w ramach czyszczenia biurki przez projektantów). Takie postępowanie praktycznie uniemożliwia dochowanie tego terminu, tak ze względów proceduralnych – obieg dokumentów, osobowych - konieczność przeczytania dokumentacji w sprawie przez konkretnego pracownika organu i sprawdzenia powiązań z istniejącymi już dokumentami, ew. w terenie, czy czasowych.</p>
		<p>art. 6 ust 4</p>	<p>Dokumentacja jest niewystarczająca do wydania opinii lub uzgodnienia.</p>	<p>W przypadku gdy dokumentacja jest niewystarczająca do wydania opinii organ odmawia jej wydania.</p>	<p>Dokumentacja jest niewystarczająca do wydania opinii lub uzgodnienia.</p>

		Art. 6. Ust. 4	Organ ze względu na braki w nadesłanym wniosku odmawia wydania opinii lub uzgodnienia.	Odmowa wydania opinii lub uzgodnienia następuje w formie postanowienia na które służy zażalenie.	Organ ze względu na braki w nadesłanym wniosku odmawia wydania opinii lub uzgodnienia.
		Art. 6. ust.7 projektu USTAWY	Projekt zakłada jedynie pozytywne opiniowanie i uzgadnianie inwestycji z zakresu przeciwdziałania suszy niezależnie od kompletności składanych dokumentacji spraw, brak zapisów dotyczących możliwości wezwania Inwestora przez organ opiniujący o uzupełnienie złożonych dokumentów	Dodać w art. 6 ust. 9 o brzmieniu jak w art. 7 ust. 2 projektu ustawy	Dodanie zapisu o nie wliczaniu do terminu wydania opinii terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od organu umożliwi organom wezwanie Inwestora do uzupełnienia dokumentacji. W świetle przepisów kpa opinia innych organów nie jest wiążąca dla organu decyzyjnego, ale w wyniku jej uzyskania organ ten dysponuje większym zakresem informacji.
		Art. 8 ust. 1 pkt 3 projektu USTAWY o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy	Proponowany zapis „W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, właściwy miejscowo ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy, zamieszcza obwieszczenie o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji	Brak propozycji zapisu alternatywnego, należy doprecyzować proponowany zapis w projekcie ustawy	Należy doprecyzować proponowany zapis projektu ustawy, na jaki okres wójt, burmistrz zamieszcza w BIP-ie obwieszczenie o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy.
		Art. 8 ust. 4 pkt 2 projektu USTAWY	Zakłada się, że po zawiadomieniu o wszczęciu postępowania realizacji inwestycji „przeciwsuszowej „wstrzymane zostają	Należy wstawić zapisy dotyczące odszkodowań dla inwestorów za niemożność zrealizowania w całości albo w części przedsięwzięcia niezgodnego z planowaną inwestycją przeciwdziałającą skutkom suszy, której	Rozpoczęcie procedury postępowania w sprawie inwestycji przeciwdziałającej skutkom suszy może całkowicie albo częściowo uniemożliwić realizację planów w określonym miejscu, mimo wszczętego wcześniej postępowania w sprawie inwestycji

		wszelkie postępowania, z opisanymi wyjątkami, w sprawach budowy lotnisk, dróg, ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego	procedowanie wszczęto po rozpoczęciu postępowania w sprawie innego przedsięwzięcia realizowanego na terenach objętych inwestycją „przeciwsuszową”.	niezwiązanej z walką ze skutkami suszy. W przypadku niemożności realizacji takiego zadania ze względu na sprzeczność z przedsięwzięciem suszowym Inwestor będzie musiał ponieść koszty wykupu innych nieruchomości gruntowych, zmiany decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, przeprojektowania zadania, , kolejnych uzgodnień. Odszkodowanie winno pokryć te koszty.
	Art. 10 pkt 3 projektu USTAWY	Brak zapisu odnoszącego się do uprzednio wydanych, ostatecznych decyzji albo przyjętych zgłoszeń umożliwiających realizację innych inwestycji/ przedsięwzięć zlokalizowanych na terenach objętych zasięgiem planowanej inwestycji w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy	Dołożyć zapis jednoznacznie rozstrzygający, które przedsięwzięcie będzie mogło być realizowane w przypadku konfliktu interesów: przeciwdziałanie skutkom suszy – inne inwestycje/przedsięwzięcia posiadające wszelkie decyzje, z ewentualnym określeniem sposobu zadośćuczynienia za niemożność realizacji inwestycji niezwiązanej z zapobieganiem skutkom suszy.	Inny podmiot może dysponować kompletem dokumentów, decyzji i uzgodnień niezbędnym do realizacji zadania inwestycyjnego, ale jeszcze go nie rozpoczął. Sytuacja niezrealizowanego jeszcze przedsięwzięcia posiadającego wszelkie pozwolenia nie została wymieniona wśród odstępstw od stosowania ustawy „suszowej”. W przypadku niemożności realizacji takiego zadania ze względu na sprzeczność z przedsięwzięciem suszowym Inwestor będzie musiał ponieść koszty wykupu innych nieruchomości gruntowych, zmiany decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, przeprojektowania zadania, , kolejnych uzgodnień. Takie sytuacje nie muszą powstać, ale mogą być i dla nich winien być przewidziany tryb postępowania.
	Art. 17 ust. 2 projektu USTAWY	Brak określenia sposobu postępowania, gdy decyzje gospodarowania wodą dla danego obiektu już istnieją.	Wprowadzić zapis odnośnie uchylecia dotychczas obowiązujących instrukcji gospodarowania wodą i wydania przez wojewodów nowego rozstrzygnięcia w tym temacie w ramach decyzji w zakresie przeciwdziałaniu skutkom suszy albo konieczności dokonania, z urzędu, przez np. wojewodów, przeglądu dotychczas obowiązujących instrukcji gospodarowania wodą wraz z zatwierdzającymi je pozwoleniami	Część decyzji zatwierdzających instrukcje gospodarowanie wodą została wydana np. przez starostów i mogą one obowiązywać jeszcze wiele lat. Są w nich określone sztywno okresy piętrzenia wód. Nie uwzględniały możliwości wystąpienia okresów suszy w terminach przewidzianych na piętrzenie wód. Już obecnie Wody Polskie piętrzą wody w okresie, kiedy one faktycznie są, niekoniecznie zgodnie z pozwoleniami wodnoprawnymi i instrukcjami

			wodnoprawnymi w okresie np. 6 miesięcy i dostosowanie ich zapisów do obowiązujących warunków formalno-prawnych.	gospodarowania wodą. Tym bardziej należy problem uregulować i odnieść się od tych istniejących już rozstrzygnięć w decyzji wydawanej przez wojewodów w sprawie inwestycji zapobiegającej skutkom suszy albo poprzez postępowanie z urzędu w sprawie zmiany dotychczas obowiązujących decyzji dot. instrukcji gospodarowania wodami
	Art. 18 ust. 2 i art. 17 ust. 1	Skrócono terminy, wydawania decyzji środowiskowych i zgód wodnoprawnych, natomiast nie uwzględniono uproszczenia procedur.	Uproszczenie przepisów powinno polegać na: - „odchudzeniu” wniosku dla najbardziej niezbędnych dokumentów  - zmiany zapisów z „wniosek zawiera” „decyzja zawiera” na „zakres wniosku/decyzji należy dostosować do zakresu prac zgodnie z poniższym zakresem”. Jeśli urząd będzie chciał więcej informacji niż podano we wniosku powinien wyjaśnić dlaczego i na jakiej podstawie (prawnej lub literaturowej),  - zmniejszeniem liczby koniecznych do uzyskanie wcześniej przez wnioskodawcę różnych decyzji, zgłoszeń, zaświadczeń itp. od różnych instytucji, urzędów na rzecz opiniowania i uzgadniania między urzędami.	Skrócenie terminów to nie jest uproszczenie procedury, a jeszcze mocniejsze jej zagmatwanie.  Zwłaszcza, że:  - wiele dokumentacji zawiera bardzo wiele informacji i dotyczy bardzo wielu aspektów.  - w naszym prawodawstwie wiele aspektów nie jest jednoznacznych.  - wiele informacji w wnioskach należy skonfrontować z innymi dokumentami czy sytuacją w terenie.
	Art. 24 ust. 9	Brak odszkodowania dla osób zamieszkujących nieruchomości.	Proponowana zmiana zapisu na następujący:  „W przypadku, gdy decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy dotyczy nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym	W przypadku gdy następuje wywłaszczenie z nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym / lokalami mieszkalnymi, wskazane jest przyznanie dodatkowego odszkodowania nie właścicielowi, ale mieszkańcom ww. budynku / lokalu, w związku z ich przymusowym wysiedleniem.

				<p>albo budynkiem, w którym został wyodrębniony lokal mieszkalny, osobom zamieszkałym w tym budynku albo lokalu przysługuje odszkodowanie w kwocie 10 000 zł w odniesieniu do każdego zamieszkałego lokalu.</p> <p>W pozostałych kwestiach dotyczących osób zamieszkałych na terenie ww. nieruchomości stosuje się przepisy Ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.”</p>	<p>Nie zawsze mieszkaniec / lokator jest jednocześnie właścicielem lub użytkownikiem wieczystym, ponadto wiele nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi ma nieuregulowany stan prawny, lub stanowi współwłasność licznej grupy osób, ze względu na nieuporządkowane kwestie spadkowe.</p>
1.	<p><b>Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski w oparciu o uwagi wybranych gmin i powiatów z regionu</b></p>	<p>Art. 43 Ustawy dot. art. 1 ust. 5 pkt 2) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym</p>	<p>W art. 1 ust. 5 pkt 2) należy zmienić pojęcie „gleba „ na pojęcie „powierzchnia ziemi”</p>	<p>Art. 1 ust. 5 pkt 2) W przypadku sytuowania nowego lub rozbudowy istniejącego obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, uwzględnienie wymagań ochrony środowiska w zakresie gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi następuje poprzez:</p> <p>2) zagospodarowanie działki budowlanej w sposób zapewniający udział powierzchni biologicznie czynnej wynoszący co najmniej 30% ogólnej powierzchni działki budowlanej, w tym stanowiącej <b>powierzchnię ziemi</b> w rozumieniu ustawy z</p>	<p>Zapis dotyczący <b>zagospodarowania wód opadowych</b> na działce budowlanej w sposób zapewniający udział powierzchni biologicznie czynnej wynoszący co najmniej 30% ogólnej powierzchni działki budowlanej, w tym stanowiącej glebę w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219), wynoszący co najmniej 15% ogólnej powierzchni działki budowlanej, <b>nie wprowadza zasadniczej zmiany dotyczącej zachowania powierzchni terenu od zabudowy i <u>zagwarantowania naturalnej retencji wód opadowych i roztopowych w miejscu powstania w ww. 15% powierzchni działki.</u></b></p> <p>W przypadku inwestycji dotyczącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej inwestorzy maksymalnie zabudowują powierzchnie działki budowlanej również w głąb ziemi poprzez projektowanie parkingów podziemnych.</p> <p>Wówczas zapewnienie warunków infiltracji wód opadowych w gruncie ogranicza się jedynie do głębokości kilkudziesięciu cm pod powierzchnią ziemi, ponieważ głębiej znajduje się parking podziemny.</p>

				<p>dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219), wynoszący co najmniej 15% ogólnej powierzchni działki budowlanej.</p>	<p>Wobec powyższego, aby retencja wód opadowych i roztopowych była zachowana w miejscu powstania, należy ograniczyć możliwość działań inwestycyjnych w głąb ziemi na proponowanej powierzchni 15 % ogólnej powierzchni działki budowlanej, <b>stosując pojęcie powierzchni ziemi</b>, w skład której wchodzi: <b>gleba, ziemia stanowiącą górną warstwę litosfery znajdującą się poniżej gleby, do głębokości oddziaływania człowieka oraz wody gruntowe.</b> <b>Taki zapis zabezpieczy 15% powierzchni działki budowlanej przed jakąkolwiek zabudową (w tym również podziemną) i zapewni maksymalną naturalną retencję wód opadowych i roztopowych w miejscu ich powstania.</b></p>
2.	<p><b>Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski w oparciu o uwagi wybranych gmin i powiatów z regionu</b></p>	<p>Art. 48 pkt 12 Projektu ustawy (dot art. 299 ust 5 Ustawy Prawo Wodne)</p>	<p>W zapisie ustawy należy zwiększyć przychód gminy z tytułu naliczania opłat za utraconą retencję do poziomu 75%.</p>	<p>„Wpływy z tytułu opłat za usługi wodne z tytułu zmniejszenia naturalnej retencji terenowej, o której mowa w art. 269 ust. 1 pkt 1, stanowią w 25% przychód Wód Polskich, a w 75% dochód budżetu właściwej gminy, przy czym co najmniej 80% tego przychodu gmina przeznaczy na rozwój retencji wód opadowych w zlewni obejmującej obszar”.</p>	<p>Wykonanie ustawowego obowiązku (w tym analiza zagadnienia, opracowanie merytoryczne, wyszukiwanie podmiotów objętych opłatą, weryfikacja danych, sporządzanie informacji o opłacie, korespondencja, rozpatrywanie reklamacji) ciążą tylko i wyłącznie na gminie, opłata dotyczy zlewni znajdujących się w granicach miast, skutki uszczelniania powierzchni są zagadnieniem problemowym gminy w związku z tym proponuje się zamianę podziału procentowego opłaty na 25% przychód Wód Polskich a 75% gmina. Zagospodarowanie wód deszczowych ma relatywnie większy wpływ na miasto/gminę niż na przeniesiony w skali makro wpływ na zarządzanie wodami w Polsce.</p> <p>Podkreślić należy, że zmiana kryteriów</p>

					<p>naliczania opłaty związana będzie ze zwiększeniem nakładów pracy dla gmin. Wstępna analiza wskazuje, że na terenie Poznania liczba podmiotów objętych obowiązkiem opłaty zwiększy się do minimum kilku tysięcy rocznie (aktualnie opłatą objętych jest kilkanaście podmiotów).</p> <p>Konieczna będzie zmiana w zakresie etatyżacji (zwiększenie zatrudnienia).</p>
3.	<p><b>Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski w oparciu o uwagi wybranych gmin i powiatów z regionu</b></p>	<p>Art. 47 Projektu ustawy (dot. ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze - art. 3 pkt 2b</p>	<p>Wyłączenie stosowania ustawy prawo geologiczne i górnicze do robót wskazanych w proponowanym zapisie spowoduje, że zwiększy się ilość wykonywanych otworów wiertniczych bez kontroli i nadzoru geologicznego.</p>	<p>wnosi się o nie dodawanie proponowanego pkt. 2b w art. 3 w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze</p>	<p>Wprowadzenie takiego zapisu może stwarzać zagrożenie dla ochrony ilościowej i jakościowej zasobów wód podziemnych, w tym brak kontroli nad ich racjonalnym wykorzystaniem, w szczególności na obszarach zasobowych i zasilania istniejących ujęć wód podziemnych, w tym ujęć służących dla potrzeb zaopatrzenia ludności w wodę. Wiąże się to również z obowiązującymi i projektowanymi regulacjami w ustawie <i>Prawo wodne</i>. Uwzględniając obowiązujący art. 389 ustawy <i>Prawo wodne</i>, projektowane brzmienie pkt. 12 w art. 34 ustawy <i>Prawo wodne</i> nie będzie wymagało uzyskania pozwolenia lub zgłoszenia wodnoprawnego na pobór wód podziemnych w ilości średniorocznie nieprzekraczającej 5 m<sup>3</sup>/dobę do nawadniania gruntów lub upraw, a także na potrzeby działalności rolniczej. Ponadto zostanie utracona informacja geologiczna, która byłaby pozyskana przy wykonywaniu prac geologicznych związanych z wykonywaniem ww. robót</p>
4.	<p><b>Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski w oparciu o uwagi wybranych gmin i powiatów z regionu</b></p>	<p>art. 38 Projektu o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy</p>	<p>Proponowane zapisy ustawy zmieniające zapisy ustawy o samorządzie gminnym przypisują gminom obowiązek utrzymania urządzeń melioracji</p>	<p>Wykreślenie art. 38</p>	<p>Utrzymanie urządzeń melioracyjnych przez Miasto Poznań jest wyzwaniem, które niesie ze sobą bardzo duże nakłady finansowe. Proponujemy w ramach konsultacji społecznych wniesienie absolutnego sprzeciwu dla tego obowiązku dla miasta. Sam ustawodawca w Ocenie Skutków Regulacji argumentuje, że melioracje, które</p>



			wodnych oraz nadzór nad spółkami wodnymi.		<p>wykonano głównie w latach 70 ubiegłego wieku koncentrowały się na odwadnianiu. Skoro nie przywrócono im roli nawadniającej, to nie jest systemowym rozwiązaniem w ramach przeciwdziałania skutkom suszy, przekazanie w utrzymanie urzędzeń melioracyjnych gminom.</p> <p>Brak możliwości uzyskania dofinansowania dla działalności spółki wodnej, w przypadku braku ściągalności składek, co może okazać się trudne do zrealizowania.</p>
5.	<b>Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski w oparciu o uwagi wybranych gmin i powiatów z regionu</b>	art. 48, 1) Projektu o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy	Dot. zmiany zapisu art. 33 ustawy Prawo Wodne	Wykreślenie	<p>Proponowany zapis w art. 33 w pkt 1a ustawy prawo wodne nie precyzuje kto i na jakiej podstawie określi ewentualne naruszenie interesu osób trzecich w wyniku poboru wód , taka sytuacja może spowodować konieczność wydawania zdecydowanie większej ilości decyzji przez samorządy gminne ( o ewentualnym naruszeniu np. stosunków wodnych ) wymagających bardzo kosztownych <b>ekspertyz</b> i analiz.</p>
6.	<b>Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski w oparciu o uwagi wybranych gmin i powiatów z regionu</b>	art. 48, 2) Projektu o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy	Dot. zmiany zapisu art. 34 ustawy Prawo Wodne	Wykreślenie	<p>Zmiany zapisów w art. 34 pkt 4 ustawy prawo wodne spowodują w przypadku wykonywania inwestycji na nieruchomości o powierzchni powyżej 600 m<sup>2</sup> przy wyłączeniu więcej niż 50% powierzchni nieruchomości z powierzchni biologicznie czynnej oraz ujęciu obszaru inwestycji w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej konieczność uzyskiwania dwóch pozwoleń wodno prawnych na usługi wodne oraz na szczególne korzystanie z wód co dodatkowo spowoduje dwie opłaty jedną za usługi wodne i drugą za szczególne korzystanie z wód - utraconą retencje . Dodatkowo dla</p>

					gmin zmniejszenie obszaru nieruchomości do 600m <sup>2</sup> jak i udziału procentowego terenu uszczelnionego będzie skutkowało znacznym <u>zwiększeniem ilości decyzji</u> dotyczących utraconej retencji.
7.	<b>Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski w oparciu o uwagi wybranych gmin i powiatów z regionu</b>	art. 48, 3) Projektu o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy	Brak możliwości zmiany funkcji urządzeń melioracyjnych z odwadniających na nawadniające, brak możliwości zaniechania działań utrzymaniowych w celu zwiększenia retencji na gruntach rolnych, brak możliwości likwidacji urządzeń melioracyjnych	<p>Sugerowane zmiany:</p> <p>Art. 198. Przy planowaniu, wykonywaniu, utrzymywaniu, przebudowie oraz likwidacji urządzeń melioracji wodnych należy kierować się potrzebą zachowania zróżnicowanych biocenoz polnych i łąkowych, koniecznością osiągnięcia dobrego stanu wód oraz koniecznością osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art.56, art.57, art.59 oraz w art.61.</p> <p>Art. 199.1. Wykonywanie, przebudowa oraz likwidacja urządzeń melioracji wodnych należy do właścicieli gruntów.</p> <p>2. Urządzenia melioracji wodnych mogą być wykonywane, przebudowywane oraz likwidowane na koszt Skarbu Państwa [...]</p> <p>Art. 205 ust. 2. Utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych, o których mowa w art. 197 ust. 1 pkt 1-4, 6 i 7 polega na eksploatacji, konserwacji oraz remontach w celu zachowania lub zmiany ich funkcji, realizowanych zgodnie z zatwierdzonym wykazem prac utrzymaniowych, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>Art. 205 ust. 3. pkt 1) opracowywania w zależności od potrzeb utrzymaniowych rocznych, dwuletnich lub trzyletnich</p>	<p>W związku z narastającym ryzykiem suszy na obszarach rolnych, powinna istnieć łatwa ścieżka zmiany funkcji urządzeń melioracyjnych z odwadniających na nawadniające, ich przebudowy, likwidacji lub celowego zaniechania prac utrzymaniowych.</p> <p>Gmina we własnej sprawie nie powinna być jednocześnie sądem i adwokatem. naliczanie przez burmistrza ewentualnych kar za niedopełnienie obowiązków opisanych w art. 205 ust.3 pkt 1 PWodnego swojej gminie jest nieprawidłowe, jak również poprawne pod względem prawnym nie jest nadzorowanie robót na własnych urządzeniach melioracyjnych, w ramach zadań organu nadzorczego, czy karanie samego siebie za nie zrealizowanie obowiązkowych zadań</p>

			<p>wykazów niezbędnych prac utrzymaniowych urządzeń melioracji wodnych, zwanych dalej "wykazem prac utrzymaniowych", uwzględniających działania lub zaniechanie działań, mające na celu zachowanie lub zmianę funkcji tych urządzeń i przekazywania ich właściwym gminom w celu zatwierdzenia, w terminie do dnia 1 lutego roku, w którym ma rozpocząć się wykonanie tego planu;</p> <p>W art. 205a 2 dodać punkt 2a) o brzmieniu</p> <p>5) w przypadku działek na których prawa właścicielskie sprawuje gmina, nadzór wynikający z art. 205 i kary pieniężne, w drodze decyzji, wykonuje ....., pozostałe ustalenia art. 205 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 205b.1 pkt 4) opis planowanych w każdym roku działań utrzymaniowych i planowych terminów ich wykonania, a także celowego odstąpienia od działań utrzymaniowych.</p> <p>Art. 334 ust. 4 wykonywania, przebudowy i likwidacji urządzeń wodnych, w tym urządzeń melioracji wodnych</p>	
		<p>„Art. 205a.1. Podmiot, który narusza obowiązek, o którym mowa w art. 205 ust. 3 pkt 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do 2000 zł”;</p> <p>2. Kary pieniężne, w</p>	<p>Wykreślenie, lub propozycja mniejszej kary</p>	<p>Narzucenie wójtowi, burmistrzowi, czy prezydentowi kolejnego zadania dotyczącego nakładania kar pieniężnych na podmiot, który narusza obowiązek utrzymania urządzeń melioracji wodnych, jako zadanie wymusza dodatkowe zatrudnienie pracowników w urzędzie.</p>

		<p>drodze decyzji, wymierza wójt, burmistrz lub prezydent miasta.</p> <p>3. Kara pieniężna wraz z odsetkami za zwłokę podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p> <p>4. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu właściwej gminy.</p>		
		<p>Art. 205b.1 Ustawy Prawo Wodne</p> <p>Wykaz prac ustawowych zawiera...</p>		<p>Czy wykaz prac utrzymaniowych powinien zawierać inwentaryzację drzew planowanych do usunięcia? Czy na usunięcie drzew i krzewów potrzebne będzie wydanie odrębnego zezwolenia?</p>
		<p>Art. 205b.2 Ustawy Prawo Wodne</p>	<p>Zbyt krótki termin na realizację zadania – 1 lub 15 marca</p>	<p>Kilkanaście dni na opracowanie zestawień i przekazanie ich do Wód Polskich to zbyt mało czasu. W małych gminach będzie to dodatkowe zadanie pracownika zajmującego się innymi zadaniami, a przy złożeniu przez co najmniej kilkudziesięciu właścicieli wykazu prac dochowanie ustawowego terminu będzie niewykonalne. (pamiętać należy, że w spółkach wodnych zrzeszona jest tylko część właścicieli urządzeń melioracyjnych)</p>

		Art. 205c. 1 Ustawy Prawo Wodne ...za zwrotem w formie opłaty utrzymaniowej, części kosztów przez właścicieli...	...za zwrotem w formie opłaty utrzymaniowej, całości kosztów przez właścicieli...	Dlaczego gminy mają utrzymywać urządzenia kilku podmiotów z pieniędzy wszystkich podatników?
		Art. 205c.3 Ustawy Prawo Wodne ...ustala się w wysokości 30% całkowitych...	...ustala się w wysokości 40% w pierwszym roku, 30% w drugim roku i 30% w trzecim roku całkowitych...	j.w.
		Art. 209b Ustawy Prawo Wodne	Doprecyzowanie zapisu	Brak jest pewności, na czyj wniosek wójt wystawi decyzję o opłacie jeżeli urządzenie melioracyjne nie ma właściciela

8.		art. 48, 24) Projektu o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy	Dot. zmiany zapisu art. 454 ustawy Prawo Wodne	Wykreślenie	<p>Proponowane zapisy w art. 454 .2.2 dotyczące ustalania wysokości ponoszonych świadczeń na rzecz spółki wodnej przez osoby fizyczne lub prawne niebędące członkami spółki wodnej oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej są niesprawiedliwe i krzywdzące dla członków spółek wodnych. Dotyczy to sytuacji kiedy <b>nie członkowie spółki</b> korzystają z urządzeń melioracyjnych (rowów, rurociągów ) utrzymywanych przez spółkę poprzez odprowadzanie do nich wód opadowych i roztopowych ujętych w zamknięte lub otwarte systemy kanalizacji z terenów utwardzonych lub dachów . Spływy jednostkowe (l/s) oraz roczne (m<sup>3</sup>/rok) z tych terenów są zdecydowanie większe niż spływy jednostkowe z terenów rolniczych . Odbiór wód opadowych i roztopowych przez urządzenia melioracyjne z w/w terenów jest nagminny, dotyczy to utwardzonych terenów dróg , zakładów , parkingów itp. sąsiadujących z terenami rolniczymi . Takie sytuacje wymuszają na spółce wodnej zdecydowanie większy zakres oraz ilość przeprowadzanych prac utrzymaniowych. Zmienia się charakter przepływów w odbiornikach które nie są do tego przystosowane. W takich sytuacjach określenie wysokości świadczeń na rzecz spółki poprzez podział kosztów (Art.454.2.2 ) adekwatnie do udziału wielkości odwadnianego gruntu (np: terenu z którego odprowadzane są wody opadowe i roztopowe) w stosunku do całkowitej powierzchni gruntu na który oddziałuje urządzenie melioracyjne jest faktycznym przeniesieniem zwiększonych kosztów konserwacji z odprowadzającego w/w wody na pozostałych (członków spółki wodnej) utrzymujących urządzenie melioracyjne . Dodatkowo proponowane zapisy spowodują stosunkowo niskie świadczenia na</p>
----	--	--	--	-------------	--

					<p>utrzymanie urządzeń melioracyjnych przez odprowadzających do nich wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych , a więc będzie zachęcała do odprowadzania tych wód <b>bez dodatkowych ograniczeń</b> – wszelkiego rodzaju retencji, co ewidentnie nie jest przeciwdziałaniem skutkom suszy , a więc nie jest zgodne z intencją przedmiotowej ustawy . Podobna sytuacja zaistnieje w art. 209b przy określeniu sposobu ustalania świadczeń pieniężnych na rzecz właściciela urządzeń melioracyjnych zobowiązanego do ich utrzymania.</p>
--	--	--	--	--	---

		Art. 409a	Konieczność szybkiego i prostego dostosowania obowiązujących instrukcji gospodarowania wodą do warunków suszowych	<p>Dodanie po art. 409 a art. 409 b o brzmieniu:</p> <p>Art. 409 b.</p> <p>1. W okresie 6 m-c od dnia wejścia w życie, organ zatwierdzający, dokonuje przeglądu obowiązujących instrukcji gospodarowania wodą wra z zatwierdzającymi je pozwoleniami wodnoprawnymi na korzystanie z wód.</p> <p>2. W przypadku braku zapisów pozwalających wstrzymywanie odpływu wód w okresie suszy, organ zatwierdzający, w okresie 12 m-c od dnia wejścia w życie, dokonuje zmiany podanych okresów piętrzenia wody na zapis „piętrzenie cieku/jeziora/zbiornika w okresie od ..... do ..... z przedłużeniem na kolejne miesiące roku w okresach suszy, po uzgodnieniu przez uprawnionego przedstawiciela Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie”</p> <p>3. Przepis stosuje się tylko do małych cieków/jezior/zbiorników i cieków/jezior/zbiorników o braku stałego okresu przepływu wody lub takim brakiem zagrożone.</p> <p>4. Zmiany dokonuje się z urzędu bez uwzględnienia art. 155 kodeksu postępowania administracyjnego.</p>	<p>Często wydane dotychczas instrukcje gospodarowania wodą wraz z zatwierdzającymi je pozwoleniami wodnoprawnymi na korzystanie z wód zawierają sztywne zapisy (graniczne daty) dotyczące otwierania i zamykania istniejących na nich zastawek czy jazów. Zapisy te nie uwzględniają możliwości wystąpienia długotrwałych suszy i ograniczania odpływu wód w innych terminach, niezależnie od warunków pogodowych.</p> <p>Jest to sprzeczne z funkcjonującymi zapisami różnych planów i programów np. w Planie przeciwdziałania skutkom suszy w regionie wodnym Warty dla działań min.:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- 1.4. Utrzymanie i otwarzanie naturalnych możliwości retencyjnych ekosystemów wodnych i ekosystemów zależnych od wód. Dotyczy spowolnienia nadmiernego odpływu wody systemami odwadniającymi z przyrodniczo cennych terenów wodno-błotnych (mokradłowych) celem poprawy ich uwodnienia.</li> <li>- 2.2. Podpiętrzenia jezior. Dotyczy Wykorzystanie możliwości zwiększenia pojemności retencyjnej do gromadzenia wody w celu zaspakajania potrzeb w okresie suszy (zwiększenie pojemności jeziora poprzez podniesienie jego poziomu dokonywane zazwyczaj przez ustawienie budowli piętrzącej (np. jazu) na odpływie z jeziora).</li> </ul> <p>Jest to także bardzo niebezpieczne dla małych cieków, jezierek, oczek wodnych czy obszarów podmokłych. Pozwolenie na swobodny odpływ wód w okresach suszy grodzi całkowitym ich wysuszeniem i doprowadzeniem do kłęski ekologicznej. Jest to działanie bardzo negatywne pod względem ekologicznych jak i chętnie nieprzychylnie komentowane w mediach.</p>
--	--	-----------	---	--	--



					<p>Jednocześnie w okresach suszy często występuje całkowity zanik przepływu wody na różnych odcinkach małych cieków. Tym samym zmiany w okresach piętrzeń w przypadku suszy nie ma znaczenia dla funkcjonowania całego cieku.</p> <p>Powyższe działanie przyczyni się do uratowania wielu drobnych jezior, oczek czy terenów podmokłych przed degradacją w wyniku nadmiernego odwodnienia. Tym samym uzyskanie wielu „darmowych” zbiorników retencjonowania wody. Jedynym kosztem, to koszt postępowań administracyjnych, bez konieczności opracowywania nowych planów, czy rozbudowy infrastruktury technicznej.</p> <p>Zaproponowane zmiany, będą powodować wydłużenie cyklu hydrologicznego w obrębie zlewni, a to w konsekwencji prowadzi do „wypłaszczenia” fal wezbraniowych i tzw. niżówek oraz zmniejszania amplitudy stanu wód w rzekach, zwłaszcza stanów ekstremalnych, ale także rocznych.</p> <p>Zmiany mogą być wykonane z urzędu, bez uwzględnienia procedury zmian tego typu decyzji ze względu na ich formalny charakter. Nie będą miały wpływu na gospodarowanie wodą w normalnych okresach funkcjonowania cieku, a tylko w okresach suszy i tylko w sposób ochronny dla istniejących małych jezior, śródpolnych oczek wodnych czy terenów podmokłych.</p>
		Art. 48 pkt 4) projektu ustawy w związku z art. 205a ust. 8 PW	należy określić ramy czasowe, w których Wody Polskie przedstawią swoje stanowisko w sprawie nowych propozycji lub wyjaśnień właściciela urzędu	„8. Wody Polskie, po otrzymaniu nowych propozycji lub wyjaśnień w terminie 14 (30) dni: ...”	<p>Termin uzgodnienia wykazów prac był określony jednoznacznie datą do 15 marca każdego roku. Była ona powiązana datą przesłania dokumentów 15 lutego z gmin i czas na uzgodnienie był miesięczny.</p> <p>Ponieważ zapis dotyczy nowych rozwiązań ew. wyjaśnień, to teoretycznie 14 dni winno wystarczyć</p>

			melioracyjnego albo spółki wodnej		
	Art. 48 pkt 4) projektu ustawy w związku z art. 205a ust. 10 PW	Właściciel urządzenia ma obowiązek uiszczenia opłaty za zatwierdzenie wykazu prac utrzymaniowych.		Likwidacja opłaty	To jest działanie zniechęcające dla wielu właścicieli urządzeń, którzy obecnie prawidłowo prowadzą działania na urządzeniach melioracyjnych. Wiedzą co jest dla nich i ich gruntów potrzebne, a jeszcze muszą sporządzić wykaz prac utrzymaniowych, muszą go dać do zatwierdzenia, a mogą mieć nakazanie wprowadzanie w nim zmian i jeszcze za to zapłacić.
	Art. 48 pkt 4) projektu ustawy w związku z art. 452 ust. 8 PW	Kto ponosi opłatę za wydanie decyzji ustalającej wysokość świadczenia na rzecz spółki - Spółka, czy osoba zobowiązana do świadczeń na rzecz tej spółki.		winna to być osoba zobowiązana do świadczeń	Zapis w projekcie ustawy jest niejednoznaczny. Opłata 200 zł za taką decyzję, przy świadczeniu na rzecz spółki niższym niż 200zł, a takich jest dużo, jest bezsensowna. Dla Spółek byłaby to niegospodarność i wyrzucanie wspólnych pieniędzy.
	Art. 48 pkt 26 lit. b) projektu ustawy - zmiany w prawie wodnym w art. 462 ust.8	Brak wskazania na podstawie jakiego dokumentu/czyjej informacji starosta ma zaskarżać uchwały spółki.			Art. 48 pkt 26 lit. b) projektu ustawy - zmiany w prawie wodnym w art. 462 ust.8
	Art. 57 ust.1 pkt 1) projektu ustawy	Jaką dokumentację dotychczasową w odniesieniu do spółek wodnych ma na myśli ustawodawca.		Doprecyzować, co konkretnie ma przekazać starosta	Starosta nie wykonywał i nie finansował prac polegających na sporządzeniu dokumentacji spółek wodnych, ani map urządzeń, ani wykazu członków spółki wraz z adresami i wykazu nieruchomości. Chyba, że dotyczy to dokumentacji spraw o naliczeniu świadczeń na rzecz spółki wodnej lub przyznawaniu przez powiat dotacji do realizacji zadań własnych spółek wodnych

		art. 452.7 Ustawy Prawo Wodne	7. Wójt burmistrz...	7. na wniosek spółki wodnej wójt, burmistrz...	Wójt, burmistrz prezydent nie ma źródła czerpania takiej wiedzy
		art. 454.4 Ustawy Prawo Wodne	...w drodze decyzji wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy...	W drodze uchwały ustala rada gminy, rada miasta właściwa...	Uchwała rady, analogicznie do uchwał podatkowych i opłatowych
		Ustawa o ochronie przyrody	Brak zapisów o możliwości wycinki drzew, znajdujących się w rowach o nieuregulowanym stanie prawnym	W przypadku konieczności usunięcia drzewa lub krzewu z rowu wniosek na wycinkę składa do Wójta Gminy właściciel działki przyległej do rowu jako „zainteresowany właściciel gruntu”	Brak odpowiednich regulacji prawnych utrudnia usunięcie drzew z rowów o nieuregulowanym stanie prawnym. Często lokalizacja drzew uniemożliwia oczyszczenie i pogłębieniu rowów w celu swobodnego przepływu wody
		Str. 11 i 13 uzasadnienia potrzeby i celu uchwalenia projektowanej ustawy	Str. 11 pierwszy akapit w części dotyczącej merytorycznego nadzoru Wód Polskich nad utrzymaniem urządzeń melioracji wodnych	Uszczegółović, który organ Wód Polskich ma to wykonywać.	W chwili obecnej Wody Polskie już trzeci rok winny prowadzić, jako zadanie własne, nadzór nad utrzymaniem urządzeń melioracyjnych. Niestety nie widać, żeby jakiegokolwiek działania w zakresie utrzymania urządzeń wodnych, tzw. rowów melioracyjnych, stanowiących własność inną niż Skarbu Państwa były przez Wody Polskie prowadzone. Może w przypadku, gdy zgodnie z projektem ustawy przeciwdziałania skutkom suszy wszystkie zadania będzie realizował inny podmiot (burmistrz/wójt) wyposażony w nowe, dobre instrumenty i narzędzia prawne praca Wód Polskich w tym zakresie będzie stopniowo zauważalna. W Wodach Polskich tak naprawdę brak wykształconych meliorantów, a osoby z takim kierunkowym wykształceniem niekoniecznie zajmują się sensu stricte melioracjami. Nadzory Wodne ( intencją ustawodawcy jest załatwianie spraw przez organy najbliższe lokalnym mieszkańcom, no więc muszą to być one) są zdecydowanie niedofinansowane i w związku z tym brakuje

					im pracowników, a kolejne obciążanie dodatkową pracą tych nielicznych może spowodować ich ucieczkę
--	--	--	--	--	--

### Podsumowanie

Ustawa Prawo wodne określa, że melioracje wodne polegają na: „regulacji stosunków wodnych w celu polepszenia zdolności produkcyjnej gleby i ułatwienia jej uprawy” Przepisanie występujących obecnie skutków suszy działaniom melioracyjnym jest błędnym podejściem do zagadnień związanych z gospodarką wodną dla rolnictwa. Uprawy wymagają zapewnienia „optymalnych warunków gruntowo-wodnych”: nawodnienia jak i odwodnienia, co jest znane od początków istnienia ludzkości.

Proponowane w ustawie zmiany do ustawy prawo wodne przypisujące gminom obowiązki wynikające z utrzymania i nadzorowania utrzymania urządzeń melioracyjnych spowodują znaczący wzrost kosztów dla samorządów. Konieczności wydawania ogromnej ilości decyzji które będą wymagały fachowej wiedzy i kompetencji w zakresie gospodarki wodnej, a wręcz zlecenia opracowań i ekspertyz dotyczących między innymi określenia zasięgów oddziaływania urządzeń melioracyjnych dla określenia odnoszących korzyści. Konieczności zatrudnienia dodatkowych kadr dla prowadzenia nadzoru nad utrzymaniem urządzeń melioracyjnych.

Niezrozumiałym wydaje się przenoszenie kompetencji i obowiązków ciążących na PGW Wody Polskie wynikających z aktualnych zapisów ustawy Prawo Wodne na samorządy gminne. PGW Wody Polskie zajmują się szeroko rozumianą gospodarką wodną, a więc posiadają fachową kadrę i specjalistów, którzy powinni być w stanie realizować przedmiotowe zadania. Zasięg działania organów PGW Wody Polskie jest zdecydowanie większy od zasięgu działania poszczególnych gmin co pozwala na efektywniejsze i lepsze wykorzystanie posiadanych kadr. Gminy (każda z osobna) będą musiały tworzyć swoje kadry z zakresu gospodarki wodnej co będzie bardzo kosztowne, a z uwagi na zasięg działania poszczególnych gmin stworzone kadry mogą być nie do końca efektywnie wykorzystywane. Bezasadne jest również przenoszenie dotychczasowych kompetencji powiatów dotyczące nadzoru nad spółkami wodnymi do samorządów gminnych tak z uwagi na większy zasięg działania powiatów, a więc możliwość lepszego i efektywniejszego nadzoru nad spółkami jak również z uwagi na posiadane aktualnie kadry w poszczególnych samorządach.

Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w ocenie skutków regulacji Ustawy o inwestycjach w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy w punkcie „6. Wpływ na sektor finansów publicznych” w podpunkcie „Dodatkowe informacje” w związku ze zmianami przepisów w zakresie utrzymania urządzeń melioracji wodnych optymistycznie oszacowało że dochody gmin z w/w tytułu wyniosą **35 913 040 zł**. Kwota ta przy podziale jej na liczbę gmin w Polsce która wynosi **2477** daje uśredniony dochód dla jednej gminy w kwocie **14.498,60zł**. W w/w ocenie skutków regulacji nie podjęto się oceny kosztów dla gmin, które wręcz diametralnie przekroczą przewidywane dochody.

Proponowane w ustawie zmiany do ustawy prawo wodne przypisujące gminom obowiązki wynikające z utrzymania i nadzorowania utrzymania urządzeń melioracyjnych spowodują znaczący wzrost kosztów dla samorządów (art.48 wprowadzone zmiany). Konieczności wydawania ogromnej ilości decyzji które będą wymagały fachowej wiedzy i kompetencji w zakresie gospodarki wodnej, a wręcz zlecenia opracowań i ekspertyz dotyczących między innymi określenia zasięgów oddziaływania urządzeń melioracyjnych dla określenia odnoszących korzyści. Konieczności zatrudnienia dodatkowych kadr dla prowadzenia nadzoru nad utrzymaniem urządzeń melioracyjnych.

Niezrozumiałym wydaje się przenoszenie kompetencji i obowiązków ciążących na PGW Wody Polskie wynikających z aktualnych zapisów ustawy Prawo Wodne na samorządy gminne. PGW Wody Polskie zajmują się szeroko rozumianą gospodarką wodną, a więc posiadają fachową kadrę i specjalistów, którzy

są w stanie realizować przedmiotowe zadania. Zasięg działania organów PGW Wody Polskie jest zdecydowanie większy od zasięgu działania poszczególnych gmin co pozwala na efektywniejsze i lepsze wykorzystanie posiadanych kadr. Gminy (każda z osobna) będą musiały tworzyć swoje kadry z zakresu gospodarki wodnej co będzie bardzo kosztowne, a z uwagi na zasięg działania poszczególnych gmin stworzone kadry mogą być nie do końca efektywnie wykorzystywane. Bezzasadne jest również przenoszenie dotychczasowych kompetencji powiatów dotyczące nadzoru nad spółkami wodnymi do samorządów gminnych tak z uwagi na większy zasięg działania powiatów, a więc możliwość lepszego i efektywniejszego nadzoru nad spółkami jak również z uwagi na posiadane aktualnie kadry w poszczególnych samorządach.

Reasumując przyjęcie ustawy w takiej formie jest bardzo niekorzystne dla gmin oraz innych organizacji w tym spółek wodnych oraz właścicieli gruntów na których znajdują się urządzenia melioracyjne.

Ewentualne zmiany w ustawie Prawo wodne wymagają fachowej konsultacji z jednostkami i organizacjami zawodowo zajmującymi się sprawami gospodarki wodnej z minimum 6 miesięcznym wyprzedzeniem.